

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 34. Guilielmus Archiepiscopus Eboracensis deponitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

Sæcul. XII. anno millesimo centesimo trigesimo primo, ab Archiepiscopo ordinatus, illam Sedem annis viginti septem tenuit. Ceterum complura Monasteria Ordinis sui Præmonstratensis condidit, & ab eximie humilitatis studio commendatur.

§. XXXIV.

Guilielmus Archiepiscopus Eboracensis deponitur.

vit. ap. Brot. In Concilio Remensi Guilielmus Archiepiscopus Eboracensis depositus. Innocentio Papa defuncto, quo sedente ordinatus fuerat, S. Bernardus data ad electum Papam Cœlestinum II. vehemētissima Epistola, eum excitavit ad stabi-
to. 20. p. 138. liendam Antecessoris sui sententiam, quam neutiquam ut par fuisset executioni mandatam dicebat, quia Archiepiscopus consecratus fuisset, etsi Decanus Eboracensis juramentum pro ejus causa edere detractasset. Guilielmum hominem esse infamem affirmare non dubitat, bisque in Sedem Archiepiscopalem, semel a Rege & secundo a Legato intrusum.
Sup. Lib. LXVIII. §. 77. Ad Cardinales quoque S. Abbas Epistolam dedit, acerrimo stilo, atque ex utraque dispicimus, quam gravibus præjudiciis mens ejus ex aliorum dictis occupata fuerit in Archiepiscopum, virum sanctitate conspicuum. Quare, cum hic
ep. 235. Præsul
ep. 236.

Præful, Nunciis Romam missis, solemniter petiisset, Pallium sibi concedi, denegavit illud Papa, eumque ad dicendam causam Romam venire iussit. Non simili rigore in Archiepiscopum Lucius Papa II. usus est, nam cum eum Henricus Episcopus Wintoniensis Pontifici reconciliaffet, obtinuit, ut Pallium Archiepiscopo, nepoti suo, mitteretur, per Imarum Cardinalem, qui cum Legati potestate in Angliam trajecit. Verum Guilielmus Legatum adire neglexit; cum enim more Principum fuisset educatus, licet multis virtutibus claresceret, sordidiam tamen non nunquam non satis abigebat, fugebatque laboris molestiam. Ita Pallium accipiendi occasionem elabi passus est. Eugenio Papa deinde in Sedem Apostolicam evecto, Guilielmus Archiepiscopus ad eum se contulit, Pallium petens, favebatque ipsi Cardinalium Collegium; sed S. Bernardus, datis in hæc causa duabus ad Papam Epistolis, omni virium contentione obsistit. Quare intelligens Archiepiscopus se Romæ nihil agere, in Siciliam ad Regem Rogerium affinem suum navigavit. Inter hæc in Anglia quidam Viri nobiles, Guilielmo sanguinis propinquitate juncti, indignantes Archiepiscopum Romæ nihil impetrare potuisse, prædium Abbatiz Fontanensis igne vastant; quod factum

Euge-

Sæcul. XII.
A.C. 1148.

ep. 239. 240.

Sæcul. XII.
A.C. 1148.

Eugenii Papæ animum multo magis exacerbavit. Tandem Clerici Ecclesiæ Eboracensis in Concilio Remensi veteres querelas adversus Guilielmum Archiepiscopum repetunt, duce quodam Henrico Murdaco, novo Abbate Fontanensi, viro quondam sub Turstaino Archiepiscopo in Ecclesia Eboracensi totaque provincia sanguinis nobilitate, Dignitatibus, & divitiis, quibus abundabat, eximio; sed deinde relictis omnibus Claravalle sub disciplina S. Bernardi monachum indutus, virtutum splendore & Regulæ amore inter fratres eminuerat.

Ergo in Concilio Remensi Guilielmus Archiepiscopus accusatur, quod nec Canonice electus, nec legitime consecratus esset, sed Regis auctoritate intrusus. Cumque hujus rei convictus fuisset, Albericus Episcopus Ostiensis contra eum sententiam Depositionis, nomine Papæ, protulit, addita causa, quod ante electionem a Stephano Rege nominatus fuisset. Verumtamen ista sententia, adversante consilio majoris partis Cardinalium, pronunciata est. Tum Papa, datis ad Guilielmum Episcopum Dunelmensem, atque ad Capitulum Cathedrale Eboracense literis, intra quadraginta dies alium Archiepiscopum eligi jussit. Ipsi in vigilia S. Jacobi vigesima quarta Julii conveniunt, & major quidem Canonorum

nicorum pars Hilario, Episcopo Cice-
 striensi, sua suffragia contulit, sed ceteri Sæcul. XII.
A.C. 1148.
 Henricum Murdacum Abbatem elegerunt, quam electionem Papa, cum Antisiodori versaretur, confirmavit, & Dominica secunda in Adventu, die decima quinta Decembris, Treviris existens Henricum suis manibus consecravit.

Guilielmum Archiepiscopum, ex Sicilia revertentem, Episcopus Wintoniensis, ejus Avunculus, in suum recepit Palatium. Optionem fecit; eligeret ipse quamcunque suæ ditionis domum, & tot domesticos, quot vellet, qui ipsi eo, quo Archiepiscopum coli deceret modo, famularentur. Guilielmus prædium in Territorio hujus Episcopi positum elegit, ubi in solitudine nulli rei, nisi pœnitentiæ intentus, versatus est. Depositionis probrum summa patientia tulit, non conquerens, nec Adversariis suis irascens, nec illis aures præbens, qui se contra inimicos incitarent. Lectioni & orationi totus vacabat, superioris vitæ errata sincere emendans.

§. XXXV.

Saviniacum Cistercio jungitur.

In eodem Concilio Remensi adfuit Serlo, Abbas Saviniacensis, numero quartus, petiturus, ut sua Congregatio Cisterciensi jungeretur. S. Vitale defuncto

cto